

9. Helsingin herrat venosen Miettivät Majesteeteille
Lahjaksi laittaa Lappeesen, Jolla he pääsee huvikseen
Somasti jouteleen.
10. Lappeehen äijät wahtina Sai olla radan warrella,
Kun korkeudet kulkiwat, Uudella tiellä ajoivat,
Divalilla orilla.
11. Mi neljä kertaa päiväsä Juoksewi Lappeen wäliä,
Hei Simolasta Saimaalle, Läpitse juurten wallien,
Lappeehen laiteelle.
12. Wanballa tiellä joturit Wahvasti tietä warjelit,
Kun kulki suuri seuransa, Kotewan runnan wainuisja
Helsingiin helisti.
13. Kanjoa oli kopsolta Tulluma lähiseuduilta,
Hemapaikkoin katsomaan, Hurraata heille huutamaan,
Kunniä kuluksen!
14. Pääkaupunkihin päästyään, Keskele kanjan ryhelmäin,
Taaš hurrahundot raihuivat, Korkeiden korwiin kaisuiwat,
Iloa ilmoittit!
15. Tää kansa Keisariansa, Rakastaa rubiinointansa,
Jotka on luoneet oimenne, Laatineet pyhän lafinne,
Turwanne, tukemme.
16. Ei juinkaan Suomen miehiä Rubinas rakas peljännyt,
Waan nihilisti-joukkoa, Mi lauma ompi laajalta,
Werkkonsa wetänyt.
17. Heitä he ehtä epäillit, Koska tielle warustit
Wahitia waarinpitobon, Että ei komain komeimon
Sais walta wallia.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

18. Semmentkään sulo Suomessa, Mi kansakunta rakastaa,
Ja uskollista aina on, Kulkewa waikka kuollohon,
Keisarin kästyllä!
19. Siispä hän onkin ujehen Nähtynä käywän, kulkeneen
Seuroineen kansan keskellä, Ei wahtein ympäröimänä
To ollut ollenkaan.
20. Näin Keisarimme korkia, Suosivi suomalaisia,
Ettei eninkään epäile Tullessaan kansan keskelle
Terveiset tekemään!
21. Sen kun kansa kuullut on, Tultuaan tosi-tietohon,
Se selvästi siis sanowi, Niinon armas anowi:
Suloksi suojakseen!
22. Kun kuullut olen kaililta, Rikkailta sekä köyhiltä,
Mataloisjakin majoissa, Samoin huurisja taloisja,
Ilonsa ilmeijen.
23. Sittä kun huuri seuransa Lempii laupendestansa
Tän sulo Suomen jaloja, Katselee kansan oloja,
Jos kohta köyhänkin!
24. Hänpä se meistä huolehtii, Muuden muassa nurehtii,
Kostapa kolmen kaupungin Köyhiä meidän niin,
Lahjalla laupain.
25. Kun tuhansia marffoja Heillekin heitti jaella,
Helsingin herrain herttaisten, Rohdastaan köyhäin katehen,
Wisijesti wiedä ne.
26. Tuhannet suut ja sydämet Heitä on siitä jumainneet,
Ei aiwan ainoastans ne, Ken saiwat suuret lahjansa,
Onnekkoon ottaa.

27. Myöskin on köyhän ystävä, Jos kohta muutoin olevät,
Siunanneet siitä samasta Laupeun lahjan armosta,
Ruhkinaa rakasta!
28. Keisari kolmas koriai Tarkasti paljon paikkoja
Kauniissa kaupungissamme, Laajoissa laitokissamme,
Herttaisen Helsingin!
29. Hän kaupungissa kateli, Sairaalan talot tarkasti,
Sotilaspaiikat foreat, Poikien kodot komeat,
Siististi ilmäili.
30. Raiikki soi heille kunniaa, Nienna raiikki koko maa,
Keisarin täällä käydessä Jlos' el' kansa täydessä,
Sydämet sykkivät.
31. Kätkään, riemun tunteitaan, Ruultibin kaikkein haastawan,
Haltian hyvän hoidosta, Suosion juuren voitosta,
Keisarin korian!
32. Muistost' ei kansan katoa Se kuulu, kova paukkina,
Helsingin kaiku, helinä, Mi heidän lähtöhetkellä
Satamas salamoit.
33. Siunatfoon juuri Jumala Ruhkinaa meidän rakasta,
Ja koko hänen huonettaan, Puolisoaan ja lapsiaan
Wahwasti warjeltoon!!

Laulu rautateistä.

(Lauletaan kuin: „Kontain kessellä mökkinä seisoo“ j. n. e.)

1. Suomessa juuret ruumat jo raivaa, Kiljuvat karhut waeltaa,
Ohi ne vaimainkin orhiden ajaa, Jälkeensä jättäen taiwaltaa,
Kun memä hörhöttää, Niin kaiikki jälkeen jää,
Oi leijonaa tuota wäkewää!

2. Virtojen yli ja nuorten läpi Wiepi se wauhuja perässään;
Samu ja pöly jälle jääpi, Kaikki pois kaatui edessään,
Kun mennä kiidattää Kiewarin wälä,
Di leijona tämä wälewä!
3. Kuka waan kulkewi tiellänjälle silloin, Joutuen hänen allehen,
Olkoonpa aamuin tabi illoin, Heikko on hänen waimallehen,
Kas tuota urhoa, Hei aika purhoa,
Pidattää on häntä turhoa!
4. Ei mikään muu kuin ihmistaito Ja Pohjolan herra pyrykin;
Heistä hän talttiin, heille on woiitto, He seisattawi kumpikin,
Katsoppa heitä wain, Kun kummain leijonain
Täytywi taipua waltaanjal wain!
5. Pohjolan pyry, kun wälihin nuorten Walloset wallinsa rakentaa,
Silloinpa täytyy wanhain ja nuorten Wainuineen wälillä seisahtaa,
Katsoppa heitä wain, Kun kummain leijonain
Täytywi taipua waltaanjal wain!
6. Ihmisköyt ja jateet, tuulet ja rakeet, Samoinpa pilkkonen pimiä,
Ne omi jama kuin ilmat selkeet, Se kulkewi siljuen esteettä;
Eipä waan pelkuri Do raihas ratwuri,
Että hän piilohon pyrki!
7. Kuormat se perille kuljettawi, Wälille ei wähi millointaan,
Wihutti määrin kiewariin saawi, Harwoin se omi haistuva waan,
Di ymmärrystätän, Mi rautapäässäjän,
Warfan tään wahwan ja wälewän!
8. Miljoonia ne markkoja maksaa Kawuri ruunan radattin,
Mäet pois tieltä, että se jaksaa Wainuja wiedä paljonkin,
Joita on perässään Toisinaan enemmän,
Kuin uskoiji weturiin wetävän.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto